

opusdei.org

Johannes Paulus II laat ons Christus zien

Aan de vooravond van de zaligverklaring van Karol Wojtyla enkele herinneringen van bisschop Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, aan paus Johannes Paul II.

27-4-2011

Al sinds jaren horen wij jongeren en minder jongeren ervan getuigen dat zij de roeping van Christus te danken hebben aan de woorden, het

voorbeeld en de nabijheid van Johannes Paulus II. Sommigen van hen zijn met de hulp van God begonnen de heiligheid te zoeken in het dagelijkse leven, zonder van staat te veranderen, in het huwelijk of het celibaat; anderen zijn priester geworden of ingetreden in een religieuze orde of congregatie. Het gaat om duizenden en duizenden, die ook wel worden aangeduid als “de generatie van Johannes Paulus II.”

Wat is het geheim van de evangelische doeltreffendheid van deze buitengewone paus? Het lijkt geen twijfel dat Karol Wojtyla een onvermoeibaar verdediger was van de waardigheid van de mens, een zorgzame herder, een geloofwaardige verkondiger van de waarheid, een vader voor gelovigen en ongelovigen; maar bovenal was deze paus, die ons is voorgegaan over de drempel van het tweede naar het derde millennium, een mens die

verliefd was op Jezus Christus en zich volledig met Hem identificeerde.

“Om te weten wie Johannes Paulus II was, moet men hem hebben zien bidden, vooral in de intimiteit van zijn privékapel”, schreef een van de biografen van deze heilige paus. En zo is het inderdaad. Op een van de laatste foto's van zijn leven hier op aarde zien wij hem in zijn privékapel, terwijl hij via een televisiescherm meebidt met degenen die de Kruisweg in het Colosseum bidden. Op Goede Vrijdag van 2005 was Johannes Paulus II fysiek niet meer in staat die plechtigheid te leiden, zoals de voorgaande jaren: hij kon niet meer spreken noch lopen. Maar op deze foto is te zien hoe intens hij dat moment meeleefde en onderging. Vastgeklampt aan een groot houten kruis, omhelsde de Paus de gekruisigde Jezus, drukte hij Hem dicht aan zijn hart en kustte hij Hem.

Het beeld van een oude en zieke Johannes Paulus II die zich verenigt met het Kruis is even veelzeggend als zijn krachtige woorden of zijn uitputtende reizen.

De nieuwe zalige heeft edelmoedig en heldhaftig de taak vervuld die Christus zijn leerlingen opdroeg: “Gaat uit en verkondigt het evangelie aan heel de schepping”(Mc. 16,15). In zijn grote verlangen om alle uithoeken van Afrika, Amerika, Azië, Europa en Oceanië te bereiken, dacht Johannes Paulus II geen moment aan zichzelf: hij werd gedreven door de wens zijn leven geheel ten dienste te stellen van de zielen, het verlangen de mensen hun waardigheid te tonen – de mens die niet alleen geschapen is naar beeld en gelijkenis van God, maar bovendien verlost is door Christus – en ieder de Blijde Boodschap te verkondigen.

Op een namiddag vergezelde ik monseigneur Alvaro del Portillo – toentertijd prelaat van het Opus Dei – naar de pauselijke residentie. Terwijl wij wachtten totdat de paus zou binnenkomen, hoorden wij in de gang iemand aan komen lopen, maar alsof hij zichzelf moest voortslepen: het was een zichtbaar vermoeide Johannes Paulus II en Monseigneur del Portillo riep uit: “heilige Vader, wat bent u vermoeid!” Waarop de paus hem aankeek en op vaderlijke toon uitlegde: “Als ik op dit uur van de dag niet vermoeid zou zijn, zou dat betekenen dat ik mijn plichten niet zou hebben vervuld.”

De ijver voor de zielen bewoog hem ertoe zich naar alle uithoeken van de wereld te begeven om er de boodschap van Christus te verkondigen. Wie ter wereld heeft in zijn leven meer handen gedrukt of meer blikken gewisseld met de mensen? Alleen al deze

krachtsinspanningen waren menselijk gezien een manier om de Gekruisigde te omhelzen en zich met Hem te verenigen.

De universaliteit van het hart van Johannes Paulus II zette hem niet alleen aan tot wat we uiterlijke activiteit zouden kunnen noemen: innerlijk werd hij verteerd door dezelfde vurigheid als waarmee hij de hele wereld doorreisde. Dagelijks reisde hij, vanuit zijn privékapel in de geest de hele wereld door.

Vandaar ook dat hij met zo'n grote natuurlijkheid aan een journalist, die hem vroeg hoe de paus bidt kon antwoorden: het gebed van de paus is een "pelgrimstocht door de hele wereld, biddend met het hart en in gedachten". En in dat gebed – legde hij uit – doorkruist hij "de geografie van gemeenschappen, van Kerken, van gemeenschappen maar ook de problemen die de wereld van onze tijd angst aanjagen" en op deze

manier houdt de Paus “God alle vreugde en alle hoop voor en, tegelijkertijd, alle smart en zorgen die de Kerk deelt met de mensheid van deze tijd.”

Dit universele hart en deze zendingsdrang brachten hem ertoe in dialoog te treden met mensen van alle standen. Dat werd heel duidelijk tijdens het Jubeljaar 2000: hij had ontmoetingen met kinderen, jongeren, volwassenen en ouderen; sportlieden, kunstenaars, bestuurders, politici, politiemensen en militairen; landarbeiders en universitair personeel, gevangenen en verpleegsters, gezinnen, mensen uit de show business, emigranten en vluchtelingen...

De biografie van Karol Wojtyla laat zich “lezen” als een onophoudelijk evangeliseren van de meest uiteenlopende sectoren van de menselijke samenleving: het gezin,

de school, de fabriek, het theater en de literatuur, steden met wolkenkrabbers en sloppenwijken. Door zijn eigen levensverhaal zag hij met alle helderheid dat het mogelijk is Christus in alle omstandigheden tegenwoordig te stellen, zelfs in tragische momenten als die van een wereldoorlog en het totalitaire regime dat zijn geboorteland in een ijzeren greep hield. Johannes Paulus II wist in de meest uiteenlopende omstandigheden van de moderne tijd het licht van Christus te laten schijnen over de hele mensheid. Hij leefde ons voor hoe wij God kunnen ontdekken in alle omstandigheden van ons leven.

De heilige Jozefmaria Escrivá beschrijft in een van zijn geschriften Jezus aan het Kruis waar Hij, als Eeuwige Hogepriester, “zijn armen opent voor de gehele mensheid”. Ik denk dat het aardse leven van Johannes Paulus II een treffende

gelijkenis is van deze Heer die iedere man, iedere vrouw aan zijn Hart drukt en over ieder van ons zijn liefde en barmhartigheid uitstort, in het bijzonder over de zieken en minder bedeelden.

Het christelijk leven is niets anders dan trachten zich om te vormen in Christus; en Johannes Paulus II deed dit op alles overtreffende wijze: door zijn heldhaftige beantwoording aan de genade, door de vreugde zich kind van God te weten, hebben mensen van alle rassen en standen in hem het gelaat van de Verrezene kunnen aanschouwen.

Mij lijkt dat de foto waarover ik sprak aan het begin van deze overweging op grafische wijze het leven van Johannes Paulus II weergeeft: een paus die uitgeput is door een lange staat van dienst aan de zielen, die de blik van de wereld op Jezus aan het Kruis richt en zo

vergemakkelijkt dat ieder van ons daar het antwoord vindt op zijn of haar intiemste vragen. Kortom, het leven van de nieuwe zalige is een voorbeeld van christelijke transparantie: door zijn eigen leven maakt hij voor ons het gelaat en de barmhartige gevoelens van Jezus zichtbaar. Ik denk dat dit de oorzaak en het geheim is van zijn evangelische doeltreffendheid. Ik ben ervan overtuigd – en vraag dat ook aan God – dat zijn verheffing tot de altaren in de Kerk en in de wereld een golf van geloof en liefde zal opwekken, van verlangens om de anderen te dienen en van dankbaarheid aan Onze Lieve Heer.

Op 1 mei 2011 zullen wij ons op het Sint Pietersplein, onder de liefdevolle blik van de Moeder van de Kerk, verenigen met Benedictus XVI en herhalen: “Wij willen getuigen van onze diepe dankbaarheid tot God omdat Hij Johannes Paulus II

gegeven heeft aan de Kerk, en van diepe dankbaarheid tot deze paus voor alles wat hij gedaan en geleden heeft.”(algemene Audiëntie, 18 mei 2005). Wij, die deze paus tijdens ons leven hebben gekend, hebben de zoete taak hem te doen kennen aan de generaties die na ons komen.

+ Javier Echevarría

Prelaat van het Opus Dei

Mgr. Javier Echevarría // ABC

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/johannes-
paulus-ii-laet-ons-christus-zien/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/johannes-paulus-ii-laet-ons-christus-zien/)
(14-8-2025)